

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking,
 Härad: Handbörb. Adress: Turåkra, Präkmisså.
 Socken: Fagerhult. Berättat av: Susanna Orlandtsötte.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1800. i Hjghultsöcker.

Uppteckningen berör Heruvästaren "Boken"
 när han grov upp en själsspilling på
 Fagerhults griftgård, och Teologie doct:
 Lind bød "Kyrkagraven" hålla fast
"Boken" i natten. m. m.

Vol: 1.

Sidor: 1-7

1.)
Karipräva "Boken" härstammade visste ej mor-
mor, "För han kom drivande till Fagerhult
och var en s.k. Vildrefving." Han bodde i
en liten stuga nära Fagerhults kyrka, och
namnet "Boken" hade han fått för han
band in böcker åt folk, som lämna i guds
till Boken. Teologic Doct: Prästen Lind kunde
intet säga "Boken" för han höll ofta på gift-
gården mörka nätter. Men trots detta, så
var "Boken" duktig i att bota sjuka kreatur,
och förbad sig på att välja ut goda mjöl-
bäcker. Prästpräva var en mera glad
natur, men fick alltid förlitet pengas
av sin man till hushållet, ty det gick åt
mycket pengas till sävorna, som skulle
studera till Präster. Obs! Men Prästen Lind
visste intet hur många kor han hade i sitt
Fähus, det hela överlät han åt sin "Rättare".

2.)

ACC. N:R. M. 7021: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prosten visste att det fanns pengar blott Prosten ville lassa på dem. Frun talade med Rättaren "Brahmau", och anförade åt honom, att hon behände litet extra pengar, men Prosten ville intet fram med dem. Jag skickade jälla frun sade "Brahmau". På kvällen och såg åt Prosten att vi behände en god mjölkeska, som snart kalvar annars bli vi utav mjölk i prästgården, för det dröjer länge innan de andre korna kalvar. Frun gick till sin man och framhöll hur nödvändigt det var att i morgon på Fagerhultsmarknad inköpa en god ko. Prosten kallade in "Brahmau" och talade med honom och frågade vad en duktig ko kunde kosta. Rättaren svarade 200 kr. Prosten lämnade rättaren de 200 och sade "låt se, du skaffar ej ko, som vi ha nytta utav".

3.)

ACC. N:R. M. 7021:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"8 ta Boken te jättes, fast ja insett är glad åt den
mannen." Boken gick ut till Prostfrun i köket
och talade om hur han lyckats. Då gick "Bo-
ken" förbi och "Bohman" bad hvarann kom-
ma in i köket och där anförrade dam-
hvarann att vara bejälplig vid koköfvet en-
ligt Prostens önskan. Frun sade vi behöves
ingen ko, men jag behöves pengarna, men
hur klara detta, en ko måste vi visa opp
i morgon till Prosten. sade frun. "Boken"
flinade och viskade åt frun, ge mej 8 Boh-
man 2 riksdaler te ej kanna marknads-
brännvin, så ska koo stå här utaför
i morgon kl. 12. 8 en ko med heder. 8 frun
får behålla sina 200. kr: Frun svarade,
"när Persson (Boken) kommer med koo, så
får Ni 2. kr: vardera. När dam kamma ut
så sade Bohman, hur vill du klara

4.)
detta Persou? "Boken" sporde "När var han
prostén varit rist i Fähuset?" "Han har intet
vatt där med sin fot på dessa & är jag
vatt Rättare i Prostgården," svarade Boh-
man. "Nu förstår," sa "Boken", "Ni vill ju inga
ka ha." Rättaren nickade bifall, nu i sus-
gan lemnar du likaså koa i fähuset,
lägger en vidja om hornen på henne, &
vid 12. tiden leder jag hon över kreaturs-
backen, som jag komme från mark-
nen, & så följas vi åt fram till Prostgä-
den. Så skeddde också. När han vart fram-
ledd, så gick Bohman in till Prostén &
sade, "Nu är han här, 200. kostar han, men
jag tror intet Prostén offa får se ett så
vackert kokvåk." Prostén beprirade hög-
ljut den vackra kon, och sade åt sin frega,
"Nu ska källarna ha en god middag"

och därtill ett par supar vardera, det ha
di gjort rätt för," sade Prosten. - Fem små
lag och när dom lemnade käket fingo
dom var sin blanka Träkrona. -
Påföljande Gulmorgon var "Boken" i Kyr-
kan. Prosten Lind sådes vara en utmärkt
sångare och hade för sed att mässa jub-
evangeliet från altaret. Set var rätt 20
minuter mellan 1-2. tjänsterna. Prosten ha-
de glämt mässtaken (mässtuden) hemma.
Han såde åt Persson (Boken) "och du Pers-
son, spring hem å säg kammrigan
kan lämna dig mässtaken, men varu
den vid spisen, så han intet är så kad!"
"Boken" gick och fick mässtaken, men
hängde den på spolarne å en spege-
lwanför drängstugan och var i hast in-
ne och fick ett par supar av brängen.

G.)
Det var intet mycken tid ävrig på "Boken"
pick spring med mässehaken på armen
de so meter han hade fram till kyrkan.
När han i sakristian lämnade mänskuden
sade prästen, "Nu ska du ha tack Perman,
Nu är han värd och god." — Men i löf-
den gick det intet för "Boken" att Lura
Prästen. "Boken" var "Friskytt." Han skulle
en mörk höstnatt lära 2. ynglingar bli-
va skyttar. Sam hålla på att i "Packer-
värd" (plats norr om kyrkan) gräva upp
en själsspilling. Men Prästen var oroad i
natten. Han gick bort till kyrkogår-
den, men ynglingarna varnade Prä-
sten och hoppade över Norra ringmu-
ren och försvann. Men Boken
stod nere i graven och skulle bryta
upp kistlocket och varseblen ej Prä-

pen. Men Prostén roppte, "Grim håll fast
den du har!" Nu kunde "Proken" intet kom-
ma undan. Prostén befälde honom
genast ära till graven. När detta var gjort
sade Prostén, "Nu får du välja på fäng-
else i flera år eller och att i morgon-
dag försvinna här från orterna och
aldrig vända åter." "Proken" valde det
att ge sig ifrån orten. På ett bor Björn-
kulla i Kräksmåla socken bodde en kvin-
na, som hette "Rustan". Hon var "Ka-
kens" frilla. Som vora offa tillkopa, stas,
söp, åt & hörde, men som bliva drev-
na med våld ifrån vora orter. Det
braddes att som begäva sig till Öland
men fullt vissa där som blevo ej de gam-
la, som vora glada över att "slippa
det fula Herrskapet."